WIERSZ i WERS

il. Karolina Sroka

Te dwa wyrazy to niemal rodzeni bracia, mający wspólnego przodka – łacińskie słowo versus. WIERSZ, w staropolszczyźnie WIRSZ, od samych początków oznaczający zarówno ‘utwór poetycki’, jak i ‘linijkę tekstu’, jest latynizmem – przyswojoną i spolszczoną wersją łacińskiego słowa versus. WERS, wyglądający jak polski zapis łacińskiego słowa versus, jest w istocie galicyzmem, czyli zapożyczeniem z francuskiego (od francuskiego vers). Francuski vers – podobnie jak polski WIERSZ – pochodzi jednak od łacińskiego versus. WERS został specjalnie zapożyczony jako termin z zakresu teorii wersyfikacji w celu nazwania podstawowej jednostki metrycznej – jednej linijki tekstu wierszowanego. WERS jest to bowiem ‘podstawowa jednostka metryczna – mały odcinek tekstu wyodrębniony przez zapis w jednej linii, często zakończony rymem, wydzielony ze względu na intonację i rytm, które powtarzają się w innych tak samo wyodrębnionych fragmentach tekstu’ [USJP].